

faa deres indbetalte Præmier tilbage, naar Børnene dør før det fyldte 8de Aar. Naturligvis maa Præmierne da kunne blive saa meget lavere, fordi Selskaberne maa regne med, at de ikke har Lov at tilbagebetale indbetalte Præmier, men man har i Landstingsudvalget ment, at en saadan Frihed til at tilbagebetale erlagte Præmier vil bidrage til, at hele Bestemmelsen blev illusorisk. Da jeg ikke har turdet benægte dette, har jeg om end med nogen Betænkelighed sluttet mig til Bestemmelsen.

De øvrige i Landstinget indførte Bestemmelser, som jeg ogsaa har sluttet mig til, finder jeg ikke Anledning til at komme nærmere ind paa. En Del af dem er Lempelser, det gælder f. Eks. de foreslaaede Bødestemmelser, hvorved disse er førte tilbage til de nugældende Regler. Ogsaa paa enkelte andre Omraader er der visse Lempelser, som jeg i alt Fald ikke har haft Betænkelighed ved at gaa ind paa.

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget, som det nu foreligger. Det vil være meget ønskeligt, at vi i denne Samling kan naa til Ende med Lovens Revision, idet der, navnlig af Hensyn til det af mig først omtalte Punkt, Indførelsen af en anden Form for Amortisation af Anskaffelsesomkostningerne, maa siges at være i høj Grad Trang til nye Regler. Disse vil efter min Mening medføre ikke alene, at der er Udsigt for Selskaberne til at kunne holde Anskaffelsesomkostningerne nede paa et passende Niveau, men ogsaa at Selskaberne bliver fri for den Fristelse til at gaa videre med Hensyn til Kvoteforsikringerne, der maa siges at ligge i de nugældende Regler for Amortisation af Anskaffelsesomkostningerne.

Jerichow: Som den højtærede Minister udtalte, kan der neppe være Tvivl om, at det har været af Betydning, at man i 1904 fik den Lov, der her er til Revision. Den højtærede Minister anførte, at Selskabernes Præmieindtægt her i Landet nu er 24,900,000 Kr., altsaa omtrent 25 Mill. Kr. Dette Tal angiver tilstrækkelig tydeligt Livsforsikringsselskabernes overordentlig store nationaløkonomiske Betydning. Det er et Tal, som er meget nær det Beløb, hvormed Sparekasseindskuddene vokser i Løbet af et Aar, og Staten har derfor lige saa god Grund til at søge at skjærme de store Interesser, der knytter sig til Livsforsikringsvæsenet, som til at drage Omsorg for, at Sparekassevæsenet er i god Orden. Der har desuden i den Periode, der er hængaaet, siden Livsforsikringsloven

traadte i Kraft, vist sig saadanne Fænomener paa vort Livsforsikringsomraade, at der ikke er nogen Tvivl om, at man, hvis vi ikke havde haft Loven, stærkt vilde have krævet en saadan Lov. Det maa derfor vistnok antages, at Loven er en Nødvendighed. I det hele og store er den ogsaa efter min Mening baseret paa det rette Grundlag. Vel hersker der ikke paa Livsforsikringsomraadet i enhver Henseende saadanne Forhold, som man kunde ønske, men man kan vist ikke paa nogen Maade være berettiget til at give Loven Skyld herfor. Der er jo en ganske overordentlig stærk og bitter Konkurrence mellem Selskaberne og ikke megen Enighed mellem dem. Det bidrager bl. a. til, at de staar lidet kraftigt overfor Tilsynet, saa at Forholdene i det hele taget ikke har været saa særdeles heldige i den Henseende. Jeg tror nu ikke, man med nogen Ret kan sige, at Tilsynet har nogen Skyld heri, men det har paa den anden Side ikke været i Stand til at frembringe de ønskeligste Forhold i saa Henseende. Det er imidlertid heller ikke Tilsynets Hovedopgave. Dets væsentligste Opgave er jo at sikre, at Selskabernes økonomiske Forhold er i den Orden, som Loven kræver.

Formaalet med Revisionen er at udnytte de Erfaringer, man har gjort, rette, hvad der maatte have vist sig mindre rigtigt, forlade de Bestemmelser, man har fundet uheldige, og søge et bedre Grundlag paa de Omraader, hvor der maatte være Trang dertil. Under Landstingets Behandling af Lovforslaget er der fremkommet ikke faa interessante og gode Tanker, dels i Udtalelser i Tinget, dels i de Udtalelser, som Landstingets Udvalg til Bedømmelse af Lovforslaget har fremkaldt fra Selskaberne, og som er offentliggjorte. Med Hensyn til mange af de vigtige Spørgsmaal, der saaledes er rejste, vilde det have været interessant at erfare, hvorledes man vilde have eller har stillet sig til dem, men det ses ikke af Betænkningen, om eller hvorledes de har været behandlede. Jeg tror derfor, at det, hvis Lovforslaget skulde blive Genstand for Udvalgsbehandling, vilde være ønskeligt, at disse Spørgsmaal blev underkastet en nærmere Betragtning, for at de fremførte Tanker kan faa den fortjente Paaagtelse.

Vi staar nu dels overfor den gældende Lov af 29. Marts 1904, dels overfor Regeringens Forslag, dels overfor de Ændringer, Landstinget har foreslaaet deri. Jeg skal tillade mig at gennemgaa nogle af de vigtigere Bestemmelser i den